

Bicentenarul Revoluției de la 1821

Tudor Vladimirescu (1780 - 1821) – Familia și copilăria.

Casa memorială „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir*

Dumitru-Valentin Pătrașcu
Daniela-Liliana Pătrașcu

La 200 de ani de la revoluția din 1821 condusă de către Theodor (Tudor) Vladimirescu, ne propunem, în cele ce urmează, să prezentăm principalele evenimente ce i-au conturat destinul uneia dintre cele mai importante figuri ale istoriei moderne a românilor, evenimente ce au contribuit, indubitabil, la modelarea trăsăturilor definitorii ale caracterului său de comandant militar și de lider politic.

Născut într-o familie de țărani liberi (moșneni) din satul gorjean Vladimir, județul Gorj, Theodor, așa cum avea să fie botezat copilul de către părinți, are, în egală măsură, origini gorjenești și mehedințene, mama sa fiind originară din satul Vladimir, județul Gorj, iar tatăl din plaiul Cloșani, județul Mehedinți.

Analizând originile bunicilor și părinților lui Tudor Vladimirescu, într-un studiu publicat în anul 1929 în revista „*Arhivele Olteniei*”, editată la Craiova, Constantin V. Obedeianu arată că „*bunicul său [din partea tatălui, n.n.] se numea Mitrofan și era ieromonah, însurat pe la 1660-1670 cu o femeie, anume Rusandra. Cu această femeie a avut un singur fiu, pe Constantin, poreclit Ursu*”¹. Originar din plaiul Cloșanilor, județul Mehedinți, Constantin Ursu „*se însură cu o fată, Ioana, fiica preotului Grigore Bondoc din comuna Vladimirul Gorjului, sat de țărani moșneni. Și, cum se întâmplă de multe ori, Ursu se mută în Vladimir, la casa femeii*”².

Constantin Ursu și soția sa, Ioana, au avut trei copii, respectiv Pavel, „*căruia i se mai zicea și Papa, o fată, Dina sau Constandina, și un băiat Teodor*”³, acesta din urmă fiind, în opinia lui Constantin V. Obedeianu, „*născut între 1770-1775*”⁴, afirmațiile lui Constantin V. Obedeianu bazându-se pe mărturiile unor contemporani ai lui Tudor Vladimirescu ce considerau că, în momentul asasinării sale de către eteriaști acesta avea „*vârstă cam de 50 de ani*”⁵. Numeroși alți contemporani apreciau, însă, că Tudor Vladimirescu avea circa 40 de ani în timpul desfășurării revoluției, ceea ce a determinat istoriografia românească să accepte ca dată aproximativă a nașterii lui Theodor (Tudor) din satul Vladimir anul 1780.

* O variantă a acestui studiu a fost publicată în ediția din februarie 2021 a revistei „Magazin Istoric”. Vezi Dumitru-Valentin Pătrașcu, *Tudor Vladimirescu. Familia, copilăria și casa memorială*, în „Magazin Istoric”, serie nouă, an LIII, nr. 2(647)/februarie 2021, pp. 17-21, 62.

¹ Constantin V. Obedeianu, *Tudor Vladimirescu*, în „*Arhivele Olteniei*”, an VIII, nr. 43-44/mai-august 1929, p. 242.

² *Ibidem*, pp. 242-243.

³ *Ibidem*.

⁴ *Ibidem*.

⁵ *Ibidem*.

Ulterior, denumirea satului său natal îi va deveni patronimic, fiind cunoscut sub numele de Tudor Vladimirescu.

Conform descrierii lui Ștefan Scarlat Dăscălescu, în 1821, slugerul Teodor Vladimirescu avea între 40 și 50 de ani, fiind „*om de statură mai mult înalt decât de mijloc, talia bine proporționată, fața blondă, mustața galbenă, părul castaniu, obrazul, mai mult rotund decât oval, nici prea durduliu, nici slab, cu o mică bărbie, om nu urât; sta drept, țănoș; vorba brevă, răstită și după facultatea lui destul de elocuentă, aer de comandant*”⁶.

Constantin V. Obedeanu aprecia că „*primii ani ai copilăriei Tudor sau Teodor – și ar fi bine să-i zicem Teodor, căci așa a fost botezat, și mai târziu tot așa a semnat (...) și i-a petrecut în tovărășia fratelui său, Papa, la casa părintească în plaiurile Gilortului*”⁷, iar primele noțiuni de citire și scriere la va dobândi „*când ajunse la vârsta de a începe învățătura*”⁸, moment în care „*tată-său îl dete în grija preotului satului, Pârvu Ciuhoi, de la care câpătă primele cunoștințe ale scrisului și cititului*”⁹.

Ulterior, atunci când Tudor ajunsese „*la vârsta de 12 ani, văzând Ursu că copilul este deștept, îndrăzneț și că îi place cartea, se duse cu el la Craiova, la un fel de rubedenie, unul Lupu Condicarul, din curtea bisericii și școlii Obedeanului, care va fi făcută școală domnească după revoluție, de primul domn pământean*”¹⁰. După o perioadă de timp petrecută la Craiova sub îndrumarea lui Lupu Condicarul, acesta a decis să-l încredințeze pe Tudor „*boierului bogat și cu sentimente naționale Ioan Glogoveanu (...) rugându-l să-l primească pe Tudor la curte*”¹¹. Ioan (Ioniță) Glogoveanu „*il primi și-l puse pe băiețaș în tovărășia de joacă a fiului său, Nicolae*”¹², astfel că boierul, care „*avea în casă dascăli franțuzești și elinești, care îl învățau pe Nicolae retorica și gramatica, nu făcu nicio diferență între fiul său și copilul de moșnean*”¹³.

Ulterior, odată cu înaintarea în vârstă a lui Tudor Vladimirescu, boierul Ioniță Glogoveanu „*făcu din el un fel de logofețel de curte, iar când se făcu băiatul de 17-18 ani, îi dădu cam toate afacerile casei pe mână, încredințându-i în multe rânduri vitele cornute, rămătorii și caii, să se ducă să-i vândă pe la Orșova, Ada-Khaleh, ba chiar în sus pe Dunăre pe la Zimoni și la Budapesta, căci așa era obiceiul la curțile boierești oltenești*”¹⁴.

Implicat în comerțul cu vite, călătorind în Imperiul Habsburgic, Tudor Vladimirescu învață și utilizează limba germană, în timp ce, „*din educația ce și-o*

⁶ Apud Nicolae Iorga, *Un cugetător politic moldovean la jumătatea secolului al XIX-lea: Ștefan Scarlat Dăscălescu*, București, 1932, pp. 51-52.

⁷ Constantin V. Obedeanu, *art. cit.*, în *loc. cit.*, pp. 244-245.

⁸ *Ibidem*.

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ *Ibidem*, p. 245.

¹¹ *Ibidem*.

¹² *Ibidem*.

¹³ *Ibidem*.

¹⁴ *Ibidem*, pp. 245-246.

*făcuse în țară de mic pe la curtea Glogoveanului, Tudor apucase a învăța ceva limbi străine, ca franțuzește și rusește*¹⁵.

Ca urmare a faptului că „*se implicase în afaceri de comerț, în arendări de pământ, având serioase cunoștințe juridice și dând dovadă (...) de o desăvârșită cinste și de multă intransigență*”¹⁶, Tudor Vladimirescu „*a apărut și cauze în justiție, mai ales cele ale moșnenilor din rândul cărora se ridicase*”¹⁷.

Ajuns la vârsta maturității, Tudor Vladimirescu a făcut parte din rândul pandurilor, o forță armată semipermanentă, formată din țărani liberi posesori de cai și arme, organizată cu acordul domnitorilor fanarioți cu scopul asigurării pazei frontierelor, asigurării ordinii interne în județele din Oltenia și respingerii incursiunilor de jaf ale otomanilor veniți din sudul Dunării.

Îndeplinindu-și exemplar îndatoririle și dovedind calități de comandant militar, domnitorul fanariot Constantin Ipsilanti, care a avut două domnii în Țara Românească, prima în perioada 1 septembrie 1802 – august 1806, iar cea de-a doua în perioada decembrie 1806 – 31 mai 1807, l-a numit pe Tudor Vladimirescu, la începutul celei de-a doua domnii, „*mare comis, vătaf de plai la Cloșani, și, în fine, mare sluger, ca recompensă pentru serviciile aduse în prima domnie*”¹⁸.

În aceste condiții, „*în timpul războiului ruso-turc din 1806-1812, la care a luat parte în fruntea pandurimii alăturată armatei ruse*”¹⁹, Tudor Vladimirescu „*a ocupat funcții de comandă, având sub ordinele sale, la un moment dat, 6 000 de panduri*”²⁰. Participând la bătăliile de la Negotin, Rahova și Fetislam, Tudor Vladimirescu demonstrează vitejie în luptă și calități de comandant militar, astfel că, „*pentru actele sale de bravură, generalul rus Cheraloff îl recomandă împăratului Alexandru, care îl decoră cu ordinul <<Sfântul Vladimir>> cu spade*”²¹. Totodată, Tudor Vladimirescu primește gradul de „*porucic*” (locotenent) în armata rusă.

Perioada iunie – decembrie 1814, petrecută de către Tudor Vladimirescu la Viena, unde fusese trimis de către boierul Nicolae Glogoveanu cu însărcinări legate de clarificarea moștenirii soției acestuia, Elenco, decedată în capitala Imperiului Habsburgic, i-a permis lui Tudor Vladimirescu să fie la curent cu cele mai recente evoluții diplomatice europene determinate de prima abdicare a împăratului Napoleon Bonaparte și de pregătirile pentru un viitor congres de pace.

¹⁵ *Ibidem*, p. 250.

¹⁶ ***, *Istoria Românilor*, vol. VII, tom I, coordonator acad. Dan Berindei, București, Editura Enciclopedică, 2003, p. 23.

¹⁷ *Ibidem*.

¹⁸ Constantin V. Obedeau, *art. cit.*, în *loc. cit.*, p. 247; Cartea domnitorului fanariot Constantin Ipsilanti de numire a lui Tudor Vladimirescu în calitatea de vătaf de plai la Cloșani se află în colecția de documente a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu sub nr. inv. 716.

¹⁹ ***, *Istoria Românilor*, vol. VII, tom I, p. 25.

²⁰ *Ibidem*, p. 25.

²¹ Constantin V. Obedeau, *art. cit.*, în *loc. cit.*, p. 247.

Casa memorială „Tudor Vladimirescu“ din comuna Vladimir

Amplasată în comuna Vladimir, județul Gorj, la circa 40 km sud-est de municipiul Târgu-Jiu, pe valea râului Gilort, casa memorială „Tudor Vladimirescu“ a fost amenajată la inițiativa Ligii Naționale a Femeilor Române, filiala Gorj, prezidată de către Arethia Tătărescu, soția primului ministru Gheorghe Tătărescu²².

Amenajarea casei memoriale a fost realizată de către arhitectul Iulius Doppelreiter, după achiziționarea de Liga Națională a Femeilor Române a casei bătrânești, construită din lemn, ce se afla în proprietatea lui Tudor C. Vladimirescu din comuna Vladimir, fiul lui Constantin I. Vladimirescu, fost primar al comunei Vladimir, decedat în cursul anului 1922²³, unul dintre fiii lui Ioan P. Vladimirescu, unicul fiu al lui Pavel (Papa) Vladimirescu.

În cuprinsul actului de vânzare-cumpărare, datat la 14 septembrie 1934 se menționează următoarele:

„Eu, Tudor C. Vladimirescu din Comuna Vladimiri județul Gorjiu, fiul strănepotului Marelui Erou Național, vând de veci Ligei Naționale a Femeilor Române din Gorjiu, reprezentată prin Doamna Arethie Tătărescu, soția Primului Ministru Gh. Tătărescu și președinta Ligei, care acceptă, casa și terenul unde a văzut lumina zilei Tudor Vladimirescu.

Imobilul are următoarele dimensiuni și învecinări: Latul 30 metri, lungul 40 metri, vecini la Miază Noapte, Răsărit și Apus cu restul proprietății, și la Miază Zi cu moștenitorii defunctului Nițu Matei Cărbăvan, situat în Comuna Vladimir, Județul Gorjiu.

Considerațiunile care mă îndeamnă să fac această vânzare sunt următoarele:

Socotesc că acest drept material este un patrimoniu național și va fi un loc de pelerinagiu al întregii suflări românești, de unde generațiile viitoare vor putea să aibă, ca exemple și convingere, de unde și cum pot să răsără adevăratele virtuți ale neamului nostru în timpuri de restriște.

Cunoscând scopul ce urmărește Liga Națională a Femeilor Române de a nu se distruge ceva și a nu se pierde urma locului sfânt unde s-a născut Eroul, casă și loc ce va fi de acum înainte un Muzeu Național, unde se vor aduna toate obiectele ce au aparținut Eroului și epocii lui.

M-am hotărât să vând pentru marea personalitate și activitate a președintei Ligei, care a adus la bun sfârșit și orice acțiune începută și care va desăvârși-o și pe aceasta. Cu acest gând, mă despart fără nici un regret de acest drept.

Prețul vânzării este de 25 000 lei, bani pe care i-am primit.

Liga Națională a Femeilor Române din Gorj, prin Președinta ei, intră, cu începere de azi, în plină și absolută proprietate și posesiune.

²² Zenovie Cărlugea, Zoia Elena Deju, *Arethia Tătărescu. Marea doamnă a Gorjului interbelic*, Târgu-Jiu, Editura Măiastra, 2007, pp. 125-126.

²³ Vezi „Arhivele Olteniei“, an VIII, nr. 43-44/mai-august 1929, p. 379.

În cazul când Liga n-ar mai avea ființă, acest patrimoniu național intră în proprietatea Județului Gorj.

Custodele Muzeului va rămâne vânzătorul Tudor C. Vladimirescu cât va trăi, iar după moartea lui această calitate va avea-o descendentul cel mai în vârstă de sex bărbătesc.

*Făcut în Tg-Jiu, azi, 14 Septembrie 1934*²⁴.

Conform cercetărilor Zenovie Cârlegea și Zoia Elena Deju, „*ideea de amenajare a casei lui Tudor Vladimirescu din Vladimirii Gorjului a fost sugerată de marele istoric Nicolae Iorga, încă din 1921, într-o adresă trimisă din partea Comitetului Central Executiv al Ligii Culturale din București, în calitate de președinte al acesteia, d-lui dr. Nicolae Hasnaș, președintele Ligii Culturale din Târgu-Jiu, cu prilejul comemorării din luna martie, la București, a Marelui Pandur*”²⁵.

În cuprinsul respectivei adrese, cu referire la Congresul Ligii Culturale, ce urma a se desfășura la Târgu-Jiu în perioada 9-11 iunie 1921, document destinat domnului dr. Nicolae Hasnaș, marele istoric Nicolae Iorga arăta: „*Sper că secția Dv. Va depune toate silințele ca să dea acestor serbări o cât mai mare strălucire, făcând să participe cât mai mulți săteni din județul Dv., din județele vecine, cât și din Banat, Ardeal, etc. Ar fi bine dacă s-ar putea organiza un muzeu și o bibliotecă*”²⁶.

La scurt timp de la achiziționarea casei din comuna Vladimir unde s-a născut Tudor Vladimirescu, din „*Situația veniturilor și cheltuielilor*” întocmită în anul 1935 de Liga Națională a Femeilor Române din Gorj reiese că se cheltuiseră „*pentru casa Domnului Tudor, din Vladimiriul Gorjului (cumpărarea terenului, clădirea casei și cumpărarea pieselor de muzeu) suma de 191 308 lei*”²⁷.

Anterior, însă, propunerii formulate de către Nicolae Iorga, preotul gorjean Ilie Roșoga, ales senator de Gorj în noiembrie 1919, luând cuvântul în plenul Senatului, la 17 februarie 1920, în prezența a 158 de senatori, arăta că dorește să facă „*o propunere care privește întreg neamul nostru românesc întregit astăzi*”²⁸.

În continuarea discursului său, preotul Ilie Roșoga arăta că aceasta: „*E o propunere relativă la sărbătorirea unui erou național, ale cărui fapte intră în marile acte istorice ce slăvesc neamul nostru, oropsit altădată.*

Astăzi, când grație vitejiei românești de sub domnia gloriosului nostru rege al tuturor românilor, Ferdinand I, răzbnat aproape integral astă dată, grație și energiei intelectualilor noștri conducători, idealul nostru național s-a realizat, și

²⁴ Actul de vânzare-cumpărare a casei din comuna Vladimir unde s-a născut Tudor Vladimirescu, aflată, anterior, în proprietatea domnului Tudor C. Vladimirescu. O copie a respectivului act se află la casa memorială „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir, județul Gorj.

²⁵ Zenovie Cârlegea, Zoia Elena Deju, *op. cit.*, p. 127.

²⁶ Vasile Andrițoiu, *Crestomația istoriei Gorjului*, doc. nr. 252, Târgu-Jiu, Editura Punct, 1998, p. 197.

²⁷ Vezi „Gorjanul”, an XII, nr. 37/15-22 septembrie 1935, p. 9.

²⁸ Apud Daniela-Liliana Pătrașcu, *Preotul Ilie Roșoga din Turburea, inițiatorul amenajării casei memoriale <<Tudor Vladimirescu>> în comuna Vladimir*, în „Drobeta”, nr. XXV, Drobeta Turnu-Severin, 2015, pp. 153-162.

suntem datori să ne amintim pe eroii neamului care au preparat acest mare eveniment.

Iată ce propun onor maturului Corp parlamentar român, onor Senat prim al României Mari, pe veci împreună și unită în gânduri și fapte. Peste un an trebuie să serbăm centenarul viteazului Tudor Vladimirescu, din al cărui sânge eroic și îndrăzneț se redete românilor dreptul lor, drept ce a contribuit la mărirea și gloria țării lui.

Casa lui de țăran român e în ființă în comuna noastră gorjeană, în valea și satul Vladimir. Un altar sfânt și slăvit al neamului. Dacă se poate păstra, e grație unui sărac strănepot al său, Costică Vladimirescu, ce și din impulsul său și al nostru o păstrează prin generații, ca să o prezinte ca pe o mireasă aleasă ce a găzduit la pieptul său, sub scutul său, pe acela ce istoria îi rezervă marele loc în analele ei.

*Domnilor senatori, să invităm presa, școala, și toate organele de publicitate ale țării să-și îndrepte pașii în ziua centenarului spre locul și locuința unde bunul Dumnezeu hărăzi poporului român, în vremuri grele, un român ce a contribuit puternic la împărtășirea drepturilor de care vitregia vremii lipsise pe încercatul neam românesc*²⁹.

*În concluzie, preotul Ilie Roșoga propunea ca: „Statul să intre în posesia aceluia altar ce e al neamului românesc și, oricare ar fi piedicile de peste hotare și interne, ele nu pot opri zborul neamului către împlinirea rolului său, care nu e altul decât a merge înainte și numai înainte, în împlinirea sacralului său rol de adevărat stăpân al României Mari, întregite pe vecie*³⁰.

*O altă inițiativă de amenajare a unui muzeu în casa din comuna Vladimir în care s-a născut Tudor Vladimirescu, sortită, din păcate, eșecului, asemenea celei a preotului Ilie Roșoga, a fost cea a domnului Alexandru Grigorescu, „proprietar din Bengești – Gorj, președinte al Băncii Populare <<Staicu Bengescu>> din numita comună*³¹, cel care „a luat cu mulți ani înainte inițiativa strângerii unui fond cu care să se cumpere casa lui Tudor din satul Vladimir – Gorj, cu locul ei³².

*Această inițiativă avea, însă, să eșueze, în ciuda faptului că „s-au și strâns ceva bani, care sunt depuși la banca de mai sus*³³, ca urmare a faptului că, „murind Const. Vladimirescu, proprietarul casei, de la care au rămas opt copii minori, cumpărarea nu s-a mai putut face³⁴.

Preotul Ilie Roșoga este, în consecință, primul inițiator și cel care a formulat public necesitatea achiziționării de statul român a casei din comuna Vladimir unde s-a născut Tudor Vladimirescu și amenajării în respectiva casă a unui muzeu dedicat personalității conducătorului revoluției de la 1821.

²⁹ Ibidem.

³⁰ Ibidem.

³¹ Vezi „Arhivele Olteniei“, an VIII, nr. 43-44/mai-august 1929, p. 379.

³² Ibidem.

³³ Ibidem.

³⁴ Ibidem.

Personalitatea acestui preot face obiectul – alături de personalitățile altor preoți gorjeni – unei cercetări științifice realizată de către Daniela-Liliana Pătrașcu, muzeograf în cadrul Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu, cercetare ce s-a constituit în teza de doctorat intitulată „*Participarea preoților militari gorjeni la Primul Război Mondial*”, elaborată sub coordonarea domnului prof. univ. dr. Sorin-Liviu Damean, directorul Școlii Doctorale, Domeniul Istorie, din cadrul Universității din Craiova, lucrare aflată în curs de apariție.

Ca o încununare a eforturilor depuse începând din 1934, la 22 august 1936, în cursul vizitei întreprinse în comuna Vladimir împreună cu soțul său, Gheorghe Tătărescu, primul ministru al guvernului României, doamna Arethia Tătărescu „*a făcut ultimele pregătiri și a dat cele din urmă dispoziții*”³⁵ pentru ca, „*în toamnă, când totul va fi pus la punct*”³⁶, să se poată organiza „*inaugurarea casei și muzeului din Vladimir, în cadrul unor grandioase serbări populare*”³⁷.

La scurt timp de la inaugurarea casei memoriale „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir, aceasta avea să fie vizitată, în iunie 1937, de către Marele Voievod de Alba Iulia, Mihai, moștenitorul Tronului și viitorul rege al României. Sosit la Târgu-Jiu la 12 iunie 1937, Marele Voievod de Alba Iulia a vizitat, timp de o săptămână, „*localitatea Vladimir (...) ruinele castrului roman de la Bumbești-Jiu și peștera de la Baia de Fier, Casa Memorială <<Ecaterina Teodoroiu>>, Podul Jiului, unde localnicii au repurtat victoria de la 14/27 octombrie 1916 împotriva trupelor bavareze, Muzeul Gorjului, apoi Runcul și zona Tismanei*”³⁸.

În anul 1971, casa memorială „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir a fost reamenajată, în curtea sa fiind amplasat un bust al lui Tudor Vladimirescu realizat de către sculptorul gorjean Vasile Blendea.

Restaurată din nou în anul 1991, casa memorială „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir găzduiește o mică expoziție cuprinzând, pe lângă piese etnografice gorjenești, fotocopii ale unora dintre cele mai importante documente păstrate în colecția de documente a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu, ce se referă, în mod special, la Tudor Vladimirescu și familia sa, precum și o serie de imagini ale mănăstirilor din Oltenia, fortificate și utilizate ca loc de refugiu de către armata de panduri comandată de către Tudor Vladimirescu în timpul revoluției de la 1821, imagini ale sabiei primite în dar de către Tudor Vladimirescu din partea țarului Rusiei, Alexandru I, precum și o imagine a steagului de luptă al armatei revoluționare aflată sub comanda lui Tudor Vladimirescu la 1821, toate acestea contribuind la evocarea personalității lui Tudor Vladimirescu și a contextului desfășurării și consecințelor benefice pentru națiunea română ale revoluției de la 1821.

În vederea celebrării Bicentenarului Revoluției de la 1821, al cărei lider a fost martirul gorjean Tudor Vladimirescu, expoziția permanentă a casei memoriale „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir a fost refăcută în totalitate, în acord

³⁵ Zenovie Cârlogea, Zoia Elena Deju, *op. cit.*, p. 126.

³⁶ *Ibidem*.

³⁷ *Ibidem*.

³⁸ „Gorjanul”, an XV, nr. 23-24/30 iunie 1937, p. 3.

cu normele moderne de expunere și valorificare a pieselor de patrimoniu, în cursul lunii decembrie 2020.

Totodată, se află în curs de apariție un album fotodocumentar, realizat de către autorii acestui studiu, ce cuprinde nu mai puțin de 218 documente, în marea lor majoritate inedite, relative la Tudor Vladimirescu și familia sa, păstrate în colecția de documente a Secției de Arheologie-Istorie a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu³⁹.

³⁹ Dumitru-Valentin Pătrașcu, Daniela-Liliana Pătrașcu, *Bicentenarul revoluției de la 1821. Tudor Vladimirescu și familia sa în colecția de documente a Muzeului Județean Gorj*, Târgu-Jiu, Editura Măiastra, 2021. Lucrare aflată în curs de apariție.

ANEXA

Actul de vânzare-cumpărare a casei din comuna Vladimir, în care s-a născut Tudor Vladimirescu, încheiat între Tudor C. Vladimirescu și doamna Arethia Tătărescu, președinta Ligii Femeilor Române din Gorj, la 14 septembrie 1934.

Eu, Tudor C. Vladimirescu din Comuna Vladimiru județul Gorjiu, fiul strănepotului Marelui Erou Național, vând de veci Ligei Naționale a Femeilor Române din Gorjiu, reprezentată prin Doamna Arethie Tătărescu, soția Primului Ministru Gh. Tătărescu și președinta Ligei, care acceptă, casa și terenul unde a văzut lumina zilei Tudor Vladimirescu.

Imobilul are următoarele dimensiuni și învecinări: Latul 30 metri, lungul 40 metri, vecini la Miază Noapte, Răsărit și Apus cu restul proprietății, și la Miază Zi cu moștenitorii defunctului Nițu Matei Că răvan, situat în Comuna Vladimir, Județul Gorjiu.

Considerațiunile care mă îndeamnă să fac această vânzare sunt următoarele:

Socotesc că acest drept material este un patrimoniu național și va fi un loc de pelerinagiu al întregii suflări românești, de unde generațiile viitoare vor putea să aibă, ca exemple și convingere, de unde și cum pot să răsără adevăratele virtuți ale neamului nostru în timpuri de restriște.

Cunoscând scopul ce urmărește Liga Națională a Femeilor Române de a nu se distruge ceva și a nu se pierde urma locului sfânt unde s-a născut Eroul, casă și loc ce va fi de acum înainte un Muzeu Național, unde se vor aduna toate obiectele ce au aparținut Eroului și epocii lui.

M-am hotărât să vând pentru marea personalitate și activitate a președintei Ligei, care a adus la bun sfârșit și orice acțiune începută și care va desăvârși-o și pe aceasta. Cu acest gând, mă despart fără nici un regret de acest drept.

Prețul vânzării este de 25 000 lei, bani pe care i-am primit.

Liga Națională a Femeilor Române din Gorj, prin Președinta ei, intră, cu începere de azi, în plină și absolută proprietate și posesiune.

În cazul când Liga n-ar mai avea ființă, acest patrimoniu național intră în proprietatea Județului Gorjiu.

Custodele Muzeului va rămâne vânzătorul Tudor C. Vladimirescu cât va trăi, iar după moartea lui această calitate va avea-o descendentul cel mai în vârstă de sex bărbătesc.

Făcut în Tg-Jiu, azi, 14 Septembrie 1934.

Actul de vânzare-cumpărare a casei din comuna Vladimir unde s-a născut Tudor Vladimirescu, aflată, anterior, în proprietatea domnului Tudor C. Vladimirescu. Originalul se păstrează în cadrul Serviciului Județean Gorj al Arhivelor Naționale Gorj, o copie a respectivului act aflându-se la casa memorială „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir, județul Gorj.

Fig. 1 Portretul lui Tudor Vladimirescu realizat de către pictorul craiovean Theodor Aman. O reproducere a acestui portret este expusă în cadrul expoziției permanente a Secției de Arheologie-Istorie a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu.

Fig. 2 Portretul lui Tudor Vladimirescu realizat de către pictorul craiovean Ioan Stăncescu-Giovanni (1870-1912), aflat în colecțiile Secției de Arheologie-Istorie a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu.

Fig. 3 Casa din Valea Deșului, comuna Vladimir, unde s-a născut Tudor Vladimirescu.

Fig. 4 Casa memorială „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir.

Fig. 5 Bustul lui Tudor Vladimirescu amplasat în curtea casei memoriale de la Vladimir, realizat de către sculptorul gorjean Vasile Blendea.

Fig. 6 Statuia lui Tudor Vladimirescu, realizată de către sculptorul gorjean Constantin Bălăcescu, amplasată în centrul oraşului Târgu-Jiu în 1898.

Fig. 7 Casa deținută de familia Glogoveanu în Craiova, actualmente sediu al Tribunalului Dolj.

Fig. 8 Statuia lui Tudor Vladimirescu din Craiova.

Fig. 10 Cula Glogoveanu de la Glogova.

Fig. 11 Cula lui Tudor Vladimirescu de la Cerneți, jud. Mehedinți.

Fig. 12 Interiorul uneia dintre cele două camere ale casei memoriale „Tudor Vladimirescu” din Vladimir.

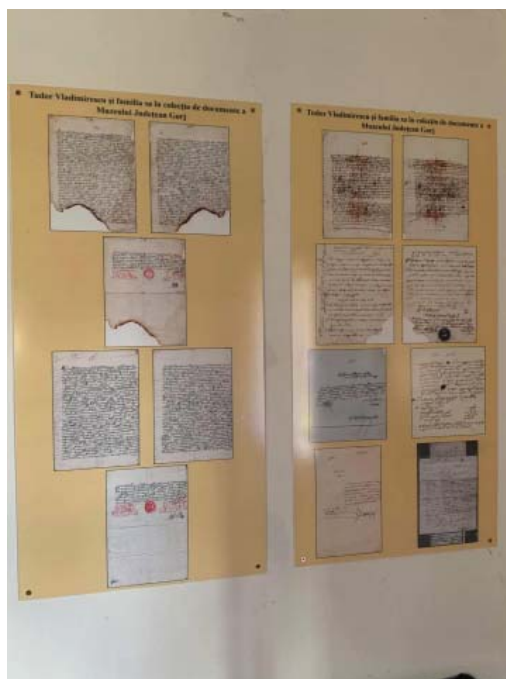

Fig. 13 Fotocopiile unor documente din cadrul colecției Secției de Arheologie-Istorie a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu, expuse la casa memorială din comuna Vladimir.

Tudor Vladimirescu trecând Oltul.

Vedere din București.

Mănăstirea Radu-Vodă (sec. XIX).

Fig. 14 Aspect din cadrul expoziției permanente a casei memoriale „*Tudor Vladimirescu*“ din comuna Vladimir.

Fig. 15 Aspect din cadrul expoziției permanente a casei memoriale „Tudor Vladimirescu” din comuna Vladimir.

